

– EG ERI MEIRA UPPTIKIN AV AT FORTELJA
EINA SÖGU ENN SJÁLV AT STANDA Á
PALLI. TAÐ ER TÍ MÆR DÁMAR SO VÆL
LEIKSTJÓRN, SIGUR MARITA DALSGAARD

MYNDIR: ÁLVUR HARALDSEN

hús, hevði Marita Dalsgaard úr at gera sum sjónleikari. Hon var við í nógvum ymsum leikum og ferðaðist í eitt nú í Danmark, Týsklandi, Russlandi, Japan og Grønlandi, har leikirnir blivu spældir.

– Tað var ótrúliga stuttligt, spennandi og læruríkt, tí eg var við í fleiri stórum leikum, sum lokkaðu nógv nógv fólk til sýningarnar. Eitt skifti var eg við í fyra leikum í senn, fortelur Marita Dalsgaard og heldur fram:

– Tað eina árið var eg við í 150 sýningum, og tað er rættiliga nógv. Við familju og børnum bleiv tað onkursvegna eitt sindur strævið, og eg bleiv móð av at standa so nógv á palli. Tað gjørdi meg forvitna eftir at royna okkurt annað, sigur Marita Dalsgaard. Hóast hon frammanundan hevði fingist eitt sindur við leikstjórn, valdi hon fyrri trimum árum síðani at gera tað burturav.

– Tá fann eg útav, at eg eri meira upptikin av at fortelja eina søgu enn sjálv at standa á palli. Tað er tí mær dámar so væl leikstjórn, sigur Marita Dalsgaard, sum tó hevði roynt seg við leikstjórn, áðrenn hon valdi bara at gera tað.

Hon vísir á, at leikstjórn og sjónleikur eru tvey ymisk ting.

– Tað er ikki tað sama, tí sum leikstjóri skalt tú fortelja eina søgu út frá fleiri parametrum. Tú hevur eitt rúm, rekvisittir, ljós, ljóð, tónleik, tekst, dans og so framvegis. Ivaleyst er tað ein fyrimunur fyrri meg sum leikstjóri, at eg eri sjónleikari, tí eg veit, hvussu tað er at vera sjónleikarin á pallinum og at skula samstarva og samskipta við ein leikstjóra, greiðir Marita Dalsgaard frá.

Kennir trygggleika í starvinum

Hóast hon fyrst og fremst hevur fingist við leikstjórn seinastu trý árin, merkir tað ikki, at hon ongantíð aftur verður sjálv at síggja á palli.

– Als ikki. Eg eri soleiðis, at eg geri sjáldan nakað, eg ikki tími. Tað snýr seg um, at eg skal hava røttu kensluna í búkinum, og tað er kanska eisini tí, at eg hetta vikuskiftið farið aftur á pall fyrri fyrstu ferð í trý ár, fortelur Marita Dalsgaard og sipar til leikin Sunneva Sandø, sum hon komandi tíðina fer at framføra á Tjóðpallinum.

Stundum verður ført fram, at lívið sum sjónleikari kann vera ótrygt, av tí at tú ikki altíð veitst, um tú hevur

arbeiði næstu mánaðirnar. Men at sjónleikarararikið skal vera ótrygt, er Marita Dalsgaard als ikki samd í.

– At vera í føstum starvi er bara ein illusión um ein trygggleika. Hjá okkum sjónleikarum er arbeiðsloysið onkursvegna nakað, vit eru fortrólig við, tí vit vita, at tað er nakað, sum altíð lúrir innan sjónleikararikið, sigur Marita Dalsgaard og leggur afturat:

– Tá kreppa kemur, siggi eg, hvussu fólk í øðrum vinnugreinum reagera. Arbeiðsloysið millum sjónleikarar er høgt, og sostatt kenna vit nógv til tað, men hinvegin munnu tað vera teir fæstu sjónleikararnir, sum ikki arbeiða. Hóast teir kanska í eitt tíðarskeið ikki hava ein arbeiðsgeva, so hevur viðkomandi altíð okkurt arbeiði at takast við, og tí føla teir seg sjáldan arbeiðsleysan, staðfestir Marita Dalsgaard.

Hon vísir á, at hon kennir stóran trygggleika í sínum arbeiði, tí hon kennir seg ikki lasta fasta á nakran hátt.

– Trygggleiki kann vera so nógv. Fyri meg er tað til dømis ein trygggleiki at vita, at eg altíð kann flyta meg. Eg gangi úti í verðini, og tá ein hurð ferð aftur, fer ein onnur upp. Fyri meg er tað ikki ein trygggleiki at vera í einum føst-

um starvi hvønn dag frá 8 til 16 í eini 25 ár. Eg dugi als ikki at síggja tað trygga við tí, og eg meini tað ikki sum nakað negativt, men tað er bara á ongan hátt ein trygggleiki fyri meg, sigur Marita Dalsgaard.

Marita Dalsgaard

- 44 ár
- Gift Olaf Johannesen
- Tvey børn og trý stjúkbørn
- Útbúgvin sjónleikari í 2000